

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **Mgr. P. B.**, nar. X
T., P.
zastoupena advokátem Mgr. Janem Burešem
Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2017, č. j. 147082/2015/KUSK-DOP/KOR, sp. zn. 147082/2015/KUSK/2,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2017, č. j. 147082/2015/KUSK-DOP/KOR, sp. zn. 147082/2015/KUSK/2, **se zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jana Bureše, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně napadá shora označené rozhodnutí, kterým žalovaný dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Neratovice, odboru správních činností a dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 7. 2015, sp. zn.: MěÚN/33459/2015, agendové číslo X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f), k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jejichž skutkovou podstatu naplnila překročením nejvyšší dovolené rychlosti a nepředložením řidičského průkazu policejní hlídce, za což jí byla uložena pokuta ve výši 3.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.
2. Žalobkyně uvedla, že již v odvolání namítala, že jí nebylo doručeno předvolání k jednání a prvostupňové rozhodnutí, navzdory tomu, že jde o písemnosti, které musely být v souladu s ustanovením § 59 a § 72 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) doručovány do vlastních rukou oproti předložení občanského průkazu, avšak podpis na doručenkách není podpisem žalobkyně. Proto je nikdy nemohla převzít. Tato skutečnost musí být zjiitelná ze záznamu pošty o doručení, číslo občanského průkazu se nemůže shodovat s číslem občanského průkazu žalobkyně, jelikož ta občanský průkaz při přebírání daných písemností nepředkládala, když se v místě ani v daném období nezdržovala; písemnosti jí tak nemohly být doručeny.
3. Podle žalobkyně se žalovaný namítanou skutečností vůbec nezabýval, když pouze uzavřel, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 24. 7. 2015 a odvolání mohla podat nejpozději dne 10. 8. 2015. Jelikož odvolání podala až dne 3. 11. 2015, bylo odvolání zamítnuto jako opožděné. Žalovaný tak zcela rezignoval na zásady uvedené v § 50 a násl. správního řádu, zejména na ustanovení § 50 odst. 3. S danými písemnostmi se seznámila až dne 19. 10. 2015, kdy byla u správního orgánu I. stupně nahlédnout do spisu. Odvolání tak bylo podáno v zákonné lhůtě dne 2. 11. 2015 předáním k poštovní přepravě. Žalovaný si měl vyžádat od pošty doklady o doručení písemností, což žalobkyně v odvolání namítala, přičemž z dokladů musí být naprosto zřejmé, že žalobkyně předmětné zásilky nepřevzala. Také délka odvolacího řízení byla nepřiměřená, když žalovanému trvalo téměř dva roky, než o odvolání rozhodl, aniž by se v této neúměrně dlouhé době alespoň pokusil zabývat odvolacími důvody.
4. Nad rámec uvedeného namítla, že od spáchání přestupků uplynula lhůta delší dvou let a odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, čj. 7 As 61/2010 – 89, podle kterého nelze připustit, aby rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci až po uplynutí prekluzivní lhůty. Současně podotkla, že uloženou pokutu i náklady řízení uhradila z obavy exekučního vymáhání, čímž však rozhodně neuznává vinu ze spáchání přestupku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobkyni byla dne 8. 10. 2015 doručena informace o právní moci rozhodnutí o přestupku. Již tento den tak mohla podat odvolání, resp. podle § 24 odst. 2 správního řádu prokázala-li by, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohla bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, požádat za podmínek ustanovení § 41 správního řádu o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71, v němž bylo mimo jiné vysloveno, že správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení

za rozsah odvolacího přezkumu a že pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. Nelze proto vytýkat odvolacímu orgánu, že sám nezjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyly účastníkovi řízení řádně doručovány písemnosti (včetně rozhodnutí), pokud na tuto skutečnost odvolatel ve včas podaném odvolání nijak neupozornil a ze spisu to jinak nebylo možné seznat. Dále odkázal na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které primárně sice spočívá důkazní břemeno na správním orgánu (řízení vychází ze zásady oficiality), avšak pokud je tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (bod 24. rozsudku ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013 – 37, nebo rozsudek ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35). Žalobkyně mohla a měla v průběhu správního řízení tvrdit skutečnosti a navrhopvat důkazy. To, že žalobkyně byla nečinná, není vadou řízení ani nezákonností rozhodnutí. Ve správním řízení bylo postupováno v souladu s hmotně právními i procesně právními předpisy. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Soud z předloženého správního spisu zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:
7. Dne 26. 6. 2017 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení a současně žalobkyni předvolal k ústnímu jednání na 21. 7. 2015. Uvedená písemnost byla podle připojeného dokladu o doručení doručena žalobkyni osobně (proti podpisu) dne 30. 6. 2015. Podle protokolu sepsaného správním orgánem I. stupně dne 21. 7. 2015 se obviněná, ač řádně a včas předvolána písemným předvoláním oznámeným jí prostřednictvím České pošty dne 30. 6. 2015, bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavila. Proto bylo provedeno ústní jednání o přestupku v její nepřítomnosti; důvod nepřítomnosti není správnímu orgánu I. stupně znám.
8. Prvostupňové rozhodnutí bylo podle dokladu o doručení doručeno žalobkyni osobně (rovněž proti podpisu) dne 24. 7. 2015 a právní moci tak nabylo dne 10. 9. 2015.
9. Dne 30. 9. 2015 obdržel správní orgán I. stupně podání žalobkyně, v němž uvedla, že si nechala dne 2. 9. 2015 vyhotovit výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož zjistila, že dne 11. 8. 2015 jí byly připsány trestné body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, a to zřejmě na základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Protože nikdy nebyla předvolána k jakémukoli ústnímu jednání ve věci jakéhokoli výše uvedeného přestupku, není si vědoma jeho spáchání. Nikdy jí nebylo doručeno ani žádné rozhodnutí, kterým by byla uznána vinnou z jeho spáchání a kterým by jí byla uložena jakákoli sankce. Požádala proto o sdělení, na základě jaké skutečnosti došlo k připsání trestných bodů. Pokud se tak stalo na základě rozhodnutí, žádá o jeho řádné doručení, aby měla možnost se k němu vyjádřit či se proti němu odvolat. Pokud takové rozhodnutí existuje, považuje ho za nicotné z důvodu zásadního porušení procesních postupů ze strany příslušného správního orgánu.
10. Správní orgán I. stupně odpověděl sdělením ze dne 30. 9. 2015. V něm uvedl, že s žalobkyní vedl řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se měla dopustit na základě oznámení Policie ČR dne 21. 6. 2015 překročením povolené rychlosti v obci Kostelec nad Labem. Správní řízení bylo zahájeno dne 30. 6. 2015, jak prokazuje podepsaná doručenko adresovaná přímo žalobkyni. Protože se

nedostavila k nařízenému ústnímu jednání, byl přestupek projednán v její nepřítomnosti, a následně dne 23. 7. 2015 vydáno rozhodnutí, jímž byla uznána vinnou ze spáchání přestupku. Rozhodnutí jí bylo podle podepsané doručenky doručeno dne 24. 7. 2015. Jelikož rozhodnutí nabylo právní moci, bylo předáno do příslušného registru řidičů, který provedl připsání trestných bodů do bodového hodnocení řidičů.

11. Podle protokolu sepsaného dne 19. 10. 2015 nahlédla žalobkyně u správního orgánu I stupně do správního spisu, z něhož si pořídila prostřednictvím mobilního telefonu kopie listin.
12. Dne 2. 11. 2015 podala žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, v němž brojila proti tvrzení o nevyužití práva seznámit se a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, konstatováním, že k ústnímu jednání, jež se konalo dne 21. 7. 2015, nebyla nikdy předvolána. Podle doručenek obsažených ve spise jí bylo předvolání doručeno dne 30. 6. 2015 a rozhodnutí dne 24. 7. 2015, avšak podpis na obou doručenkách není bez jakýchkoli pochybností jejím podpisem. V uvedených dnech se ani na adrese doručení nezdržovala. Žádá proto o přezkoumání této skutečnosti šetřením u pošty, jímž bude postaveno najisto, že k doručení nedošlo.
13. Dne 5. 11. 2015 obdržel žalovaný správní spis. Napadené rozhodnutí vydal dne 23. 8. 2017. V odůvodnění konstatoval opožděnost odvolání, neboť listovní zásilka obsahující rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla žalobkyni doručena dne 24. 7. 2015, což bezevšich pochybností vyplývá z doručenky.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
15. Soud o věci rozhodl, aniž by nařídil jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem vyjádřila výslovný souhlas a u žalovaného je souhlas presumován v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Posouzení žalobních bodů:

16. Dle § 68 odst. 3 správního řádu *se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (...).*
17. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 – 43). Z odůvodnění správního orgánu musí být zřejmé, proč považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, z jakého důvodu považuje skutečnosti předstírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jím řádně provedené důkazy za vyvrácené. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005 – 65, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130, publ. č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 – 109, a ze dne 17. 8. 2011, č. j. 9 Afs 10/2011 – 92).

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

18. Žalobkyně namítá porušení procesního práva na řádné doručení oznámení o zahájení řízení spojeného s předvoláním k ústnímu jednání a prvostupňového rozhodnutí, nedostatečné vypořádání odvolacích námitek a neprovedení navrženého dokazování.
19. Soud námitkám žalobkyni přisvědčuje.
20. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice argumentuje tím, že ve správním spise jsou založeny doklady o doručení (doručenky) dokládající, že oznámení o zahájení řízení i prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno. Zcela však přehlíží, že žalobkyně v odvolání výslovně namítala, že podpis na obou doručenkách není jejím vlastnoručním podpisem. Za této situace byl žalovaný na základě této indicie povinen předestřenou námitku posoudit a řádně vypořádat. Pokud by tak učinil, musel by pouhým porovnáním podpisu na písemnosti Policie ČR „Oznámení (odevzdání) přestupku (věci)“ (dále jen „oznámení o přestupku“), datované dnem 21. 6. 2015, který žalobkyně nezpochybňuje, s podpisy na doručenkách připojených k předmětným písemnostem zjistit, že porovnávané podpisy se již na první pohled výrazně odlišují. Zatímco podpis připojený na oznámení o přestupku a na odvolání (jež byly před vydáním napadeného rozhodnutí součástí listin tvořících správní spis) je charakteristický velkým písmenem B, po kterém následuje nepřerušovaná čára zakončená obloučkem vzhůru směrem vlevo (týž podpis je připojen také na plné moci udělené žalobkyni k zastupování v řízení před soudem a soud jej proto považuje za podpis žalobkyně), je podpis na doručence připojené k oznámení o přestupku odlišný přinejmenším v tom, že je tvořen hned třemi písmeny, po kterých sice následuje také oblouček směrem vzhůru, avšak úplně jiného tvaru. Podpis na doručence připojené k prvostupňovému rozhodnutí obsahuje také tři písmena (ta ale žalobkyně ve svém podpisu nemá) a oblouček směrem vzhůru, avšak s následným poklesem směrem dolů. Třetí podpis tak spíše působí jako napodobenina podpisu druhého. Soud tak dospívá k závěru, že podpisy připojené na předmětných doručenkách nebyly vlastnoručními podpisy žalobkyně a že poštovní zásilky obsahující předmětné písemnosti nebyly a nemohly být žalobkyni řádně doručeny.
21. Za situace, kdy žalovaný nevěnoval stěžejní odvolací námitce ohledně podpisů na doručenkách patřičnou pozornost a námitku odvolatelky poukazující na toto pochybení vypořádal pouze formálně bez náležitého posouzení, zatížil odvolací řízení procesní vadou, která mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Soud si je vědom, že za řádné doručení písemnosti účastníku řízení odpovídá držitel poštovní licence (Česká pošta, s. p.), avšak toto pochybení nemůže jít k tíži účastníka. Při na první pohled existující rozdílnosti podpisů, nemohl žalovaný bez dalšího pouze zjednodušeně argumentovat tak, že jsou-li doklady o doručení podepsány, byly žalobkyni také doručeny.
22. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v řízení před soudem důvodně poukázala na pochybení ohledně řádného doručení písemností v řízení před správním orgánem I. stupně, které žalovaný nenapravit, má soud námitky žalobkyně za důvodné. Správní orgán I. stupně mohl nedostatek v doručení spočívající v nesouladu podpisů na doručenkách (na který žalobkyně v odvolání výslovně poukázala) sám zjistit a své rozhodnutí v autoremeduře dle § 87 správního řádu zrušit nebo alespoň toto zjištění zahrnout do předkládací zprávy. Žalovaný přistoupil k posouzení odvolacích námitek zcela formalisticky, blíže se výhradami žalobkyně nezabýval a neprovedl ani odpovídající (žalobkyni navržené) dokazování. Správní orgány tak zatížily řízení procesní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud shledal v napadeném

rozhodnutí i nedostatek spočívající v nesprávně zjištěném skutkovém stavu ohledně podpisů na doručenkách a nedostatky ve skutkových zjištěních neprovedením navržených důkazů (vyžádáním dokladů od doručujícího orgánu - České pošty, s. p.).

23. Soud odmítá odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71, neboť v nyní projednávané věci žalobkyně odvolací důvody náležitě precizovala, když především poukázala na pochybení a nedostatky při doručení, kterými se však žalovaný náležitě nezabýval. Nezákonné rozhodnutí o odvolání nemůže negativně dopadat na účastníka, jehož právem bylo, aby se žalovaný s uplatněnými odvolacími námitkami řádně vypořádal.
24. Poukazem žalobkyně na nepřiměřenou délku odvolacího řízení se soud blíže nezabýval, pouze uvádí, že žalobkyně mohla v průběhu odvolacího řízení žádat nadřízený správní orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného dle § 80 správního řádu. Otázku případného uplynutí prekluzivní lhůty bude muset vyřešit žalovaný v dalším řízení. Soud není oprávněn předjímat posouzení právních otázek.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, náleží náhrada nákladů řízení. Náklady žalobkyně zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH. Odměna za zastupování za dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení a jedno písemné podání soudu (žaloba) – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] činí 6 200 Kč. Repliku nepovažuje soud za úkon, za který by náležela náhrada, neboť neobsahuje jiné argumenty, než které zazněly již v žalobě. Náhrada hotových výdajů činí za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) celkem 600 Kč. Náhrada DPH z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů činí 1 428 Kč. Náklady na zastoupení advokátem tak činí celkem 8 228 Kč. Žalobkyně dále vynaložila soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků. Žalobkyně má tak právo na náhradu nákladů v celkové výši 11 228 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. března 2018

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
samosoudkyně